

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยเกี่ยวกับการใช้คคชนวิทยาในการเรียนการสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา" ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยเกี่ยวกับการใช้คคชนวิทยาในการเรียนการสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้คคชนวิทยาในการเรียนการสอนภาษาไทย

ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง ในตารางที่ 2 ถึงตารางที่ 21 ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 2 สถานภาพของหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทย

ลำดับ หมู่	ข้อความ	หัวหน้าหมวดวิชา		ครูภาษาไทย	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1.	เพศ				
	ชาย	11	3.03	53	14.60
	หญิง	69	19.01	230	63.36
2.	อายุ				
	21 - 25 ปี	5	1.38	17	4.68
	26 - 30 ปี	23	6.33	98	27.00
	31 - 35 ปี	30	8.26	105	28.93
	36 - 40 ปี	12	3.31	29	7.99
	41 - 45 ปี	1	0.28	11	3.03
	46 - 50 ปี	7	1.93	17	4.68
	51 ปีขึ้นไป	2	0.55	6	1.65
3.	วุฒิการศึกษา				
	ต่ำกว่าปริญญาตรี	5	1.38	31	8.54
	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	74	20.39	250	68.87
	ปริญญาโทหรือเทียบเท่า	1	0.27	2	0.55
4.	ประสบการณ์ในการสอนภาษาไทย				
	1 - 5 ปี	17	4.68	63	17.36
	6 - 10 ปี	34	9.37	143	39.39
	11 - 15 ปี	20	5.51	58	15.98
	16 - 20 ปี	3	0.83	8	2.20
	21 ปีขึ้นไป	6	1.65	11	3.03

ตารางที่ 2 สถานภาพของหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทย (ต่อ)

ลำดับ	ข้อความ	หัวหน้าหมวดวิชา		ครูภาษาไทย	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
5.	สอนวิชาภาษาไทยสัปดาห์ละ				
	1 - 6 คาบ	2	0.55	13	3.58
	7 - 12 คาบ	15	4.13	32	8.82
	13 - 18 คาบ	46	12.67	167	46.01
	19 - 24 คาบ	17	4.68	71	19.56
	25 คาบขึ้นไป		-	-	-
6.	ระดับชั้นที่สอนวิชาภาษาไทย				
	เฉพาะระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	46	12.67	158	43.53
	เฉพาะระดับชั้นมัธยมศึกษา-				
	ตอนปลาย	18	4.96	59	16.25
	ทั้งระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น-				
	และตอนปลาย	16	4.41	66	18.18

จากตารางที่ 2 จะเห็นว่าทั้งหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยส่วนใหญ่จะเป็นเพศหญิง มีอายุอยู่ในระหว่าง 31 - 35 ปี วุฒิการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ส่วนมากจะมีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยอยู่ในช่วง 6 - 10 ปี โดยมีชั่วโมงสอนวิชาภาษาไทยสัปดาห์ละ 13 - 18 คาบ และสอนเฉพาะระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นส่วนใหญ่

ตารางที่ 3 ประสพการณ์ด้านคติชนวิทยาหรือคตินิยมของหัวหน้าหมวดวิชาและ
ครูภาษาไทย

ประเภท	ข้อความ	หัวหน้าหมวดวิชา		ครูภาษาไทย	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1.	เคยศึกษาวิชาคติชนวิทยามาจากสถานศึกษา	47	12.95	181	49.86
2.	เคยเข้ารับการอบรมหรือประชุมสัมมนาเกี่ยวกับคติชนวิทยา	5	1.38	14	3.86
3.	เคยศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร ตำรา และหนังสืออื่น ๆ	46	12.67	173	47.66
4.	เคยสอนวิชาที่เกี่ยวข้องกับคติชนวิทยา เช่น วิชาภาษากับวัฒนธรรม	28	7.71	75	20.66
5.	เคยเป็นกำลังสำคัญในการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับคติชนวิทยา	11	3.03	35	9.64
6.	เคยรวบรวมเรียบเรียงตำราเกี่ยวกับคติชนวิทยา	1	0.28	12	3.31
7.	เคยมีผู้แนะนำเกี่ยวกับการใช้คติชนวิทยาประกอบการเรียนการสอนภาษาไทย	16	4.41	59	16.25
8.	ไม่เคยมีความรู้หรือศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับคติชนวิทยามาก่อนเลย	6	1.65	21	5.79

จากตารางที่ 3 จะเห็นว่า ทั้งหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยส่วนใหญ่จะมีประสพการณ์ด้านคติชนวิทยาจากการศึกษาวิชาคติชนวิทยามาจากสถานศึกษา รองลงมาได้แก่ การเคยศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร ตำราและหนังสืออื่น ๆ ส่วนประสพการณ์ที่น้อยคือการเข้ารับการอบรมหรือประชุมสัมมนาและการรวบรวมเรียบเรียงตำราเกี่ยวกับคติชนวิทยา

ตารางที่ 4 ความสามารถพิเศษเกี่ยวกับทัศนวิทยาของหัวหน้าหมวดวิชาและ
ครูภาษาไทย

ประเภท	ข้อความ	หัวหน้าหมวดวิชา		ครูภาษาไทย	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1.	ร้องเพลงพื้นเมือง	40	11.02	135	37.19
2.	การแสดงละคร	21	5.79	91	25.07
3.	ดนตรี	5	1.38	28	7.71
4.	ฟ้อนรำ	22	6.06	58	15.98
5.	ประดิษฐ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน	9	2.48	57	15.70
6.	พูดภาษาถิ่น	24	6.61	105	28.93

จากตารางที่ 4 จะเห็นว่า ความสามารถพิเศษเกี่ยวกับทัศนวิทยาของหัวหน้า-
หมวดวิชาและครูภาษาไทยส่วนใหญ่จะเป็นการร้องเพลงพื้นเมือง รองลงมาคือการพูดภาษาถิ่น
การแสดงละคร การฟ้อนรำ และการประดิษฐ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านตามลำดับ ส่วนความ-
สามารถที่มีน้อยที่สุดคือ ความสามารถเกี่ยวกับดนตรี

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยเกี่ยวกับการใช้คคชนวิทยา
ในการเรียนการสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา

ผู้วิจัยได้ถามความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยเกี่ยวกับการใช้
คคชนวิทยาในการเรียนการสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา ในด้านประเภทของคคชนวิทยา
วิธีการที่นำมาใช้ วิธีการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล

คิดค่าตอบเป็นค่ามัธมิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)
และเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยด้วยการหาค่า ที่
(t - test) ได้แสดงไว้ในตารางที่ 5 - 19

ตารางที่ 5 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยเกี่ยวกับการนำคติชนประเภทใช้ถ้อยคำ มาใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทย

ลำดับ	ข้อความ	หัวหน้าหมวดวิชา			ครูภาษาไทย			t
		\bar{X}	S.D	ความหมาย	\bar{X}	S.D	ความหมาย	
1.	เพลงพจนาน	2.95	0.65	มาก	3.04	0.72	มาก	-1.05
2.	นิทานชาวบ้าน	3.09	0.64	มาก	3.18	0.62	มาก	-1.15
3.	ภาษาคำพังเพยและสำนวน	3.56	0.61	มากที่สุด	3.55	0.54	มากที่สุด	0.10
4.	ปริศนาคำทาย	3.09	0.66	มาก	3.08	0.70	มาก	0.07
5.	ความเชื่อโศกลาง	2.46	0.91	น้อย	2.41	0.85	น้อย	0.49
6.	ภาษาถิ่น	2.51	0.81	มาก	2.70	0.83	มาก	-1.78
7.	เพลงเด็ก เพลงกล่อมเด็ก	2.58	0.84	มาก	2.67	0.84	มาก	-0.87
	รวม	2.89	0.45	มาก	2.95	0.46	มาก	-0.97

* P < 0.05

จากตารางที่ 5 จะเห็นว่า โดยเฉลี่ยแล้วทั้งหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยเห็นด้วยมากกับการนำคติชนประเภทใช้ถ้อยคำมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทย

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะเห็นว่า ทั้งหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยเห็นด้วยกับการนำภาษิต คำพังเพยและสำนวนมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยมากที่สุด และเห็นด้วยน้อยในการนำความเชื่อโศลกมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทย

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยเกี่ยวกับการนำคติชนประเภทใช้ถ้อยคำมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยโดยเฉลี่ยแล้ว จะเห็นว่า มีความเห็นไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะพบว่า ทั้งหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยมีความเห็นเกี่ยวกับการนำคติชนประเภทใช้ถ้อยคำมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 6 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยเกี่ยวกับการนำคติชนประเภทไม่ใช้้อยค่ามาใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทย

ประเภท	ข้อความ	หัวหน้าหมวดวิชา			ครูภาษาไทย			t
		\bar{x}	S.D.	ความหมาย	\bar{x}	S.D.	ความหมาย	
1.	ศิลปหัตถกรรมชาวบ้าน เช่น การประดิษฐ์กำภาชนะต่าง ๆ การทอผ้า ฯลฯ	2.81	0.84	มาก	2.82	0.88	มาก	-0.07
2.	สถาปัตยกรรมชาวบ้าน เช่น การสร้างวิหาร บ้านเรือน โบสถ์ ฯลฯ	2.59	0.82	มาก	2.54	0.87	มาก	0.44
	รวม	2.70	0.73	มาก	2.68	0.77	มาก	0.21

*P < 0.05

จากตารางที่ 6 จะเห็นว่า โดยเฉลี่ยแล้วทั้งหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทย เห็นด้วยมากกับการนำคติชนประเภทไม่ใช้ถ้อยคำมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทย

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจากคำมีขนิมเลขคณิต จะพบว่า ทั้งหัวหน้าหมวดวิชา และครูภาษาไทย เห็นด้วยกับการนำศิลปะหัตถกรรมชาวบ้าน เช่น การประดิษฐ์กำไลภาชนะต่าง ๆ การทอผ้า ฯลฯ มาใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยมากเป็นอันดับแรก

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยเกี่ยวกับการนำคติชนประเภทไม่ใช้ถ้อยคำมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยโดยเฉลี่ยแล้ว จะเห็นว่า มีความเห็นไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะพบว่า ทั้งหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทย มีความเห็นเกี่ยวกับการนำคติชนประเภทไม่ใช้ถ้อยคำมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 7 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยเกี่ยวกับการนำคติชนประเพณีสม มาใช้ใน
การเรียนการสอนภาษาไทย

ลำดับที่	ข้อความ	หัวหน้าหมวดวิชา			ครูภาษาไทย			t
		\bar{x}	S.D.	ความหมาย	\bar{x}	S.D.	ความหมาย	
1.	ระบำชาวนาน	2.46	0.88	น้อย	2.55	0.83	มาก	-0.80
2.	การเล่นของเด็ก	2.94	0.74	มาก	2.93	0.75	มาก	0.05
3.	ละครชาวนาน	2.59	0.76	มาก	2.72	0.72	มาก	-1.44
4.	ขนบธรรมเนียมประเพณี	3.49	0.60	มาก	3.49	0.59	มาก	0.09
	รวม	2.87	0.59	มาก	2.92	0.57	มาก	-0.74

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 7 จะเห็นว่า โดยเฉลี่ยแล้วทั้งหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทย เห็นด้วยมากกับการนำคติชนประเภทผสมมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทย

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจากค่ามัธยิมเลขคณิต จะพบว่า ทั้งหัวหน้าหมวดวิชา และครูภาษาไทย เห็นด้วยกับการนำชนบธรรมเนียมประเพณีมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยมากเป็นอันดับแรก ส่วนการนำระบ่ำชาวบ้านมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทย หัวหน้าหมวดวิชาเห็นด้วยน้อยแต่ครูภาษาไทยเห็นด้วยมาก

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยโดยเฉลี่ยแล้ว จะเห็นว่า เห็นด้วยกับการนำคติชนประเภทผสมมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทย ไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะพบว่า ทั้งหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทย มีความเห็นเกี่ยวกับการนำคติชนประเภทผสมมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทย ไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 8 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยเกี่ยวกับการนำคติชนวิทยามาใช้ในการนำเข้าสู่บทเรียน

ประเภท	ข้อความ	หัวหน้าหมวดวิชา			ครูภาษาไทย			t
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
1.	ให้นักเรียนได้มีกิจกรรมร่วมกันโดยการร้องเพลงพื้นบ้าน เช่น เพลงพวงมาลัย เพลงเกี่ยวข้าว ฯลฯ จากเนื้อเพลงที่ครูแต่งไว้ โดยมีเนื้อหาสัมพันธ์กับเรื่องที่จะเรียน	3.08	0.83	มาก	3.12	0.79	มาก	-0.40
2.	ให้นักเรียนฟังเพลงพื้นบ้านจากเครื่องบันทึกเสียง เช่น เพลงเต็นท์กำรำเคียว ก่อนเรียนบทเรียนที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้อง เช่น เรื่องควรแก่สรรเสริญกราวคือชานา	3.23	0.73	มาก	3.12	0.72	มาก	1.18
3.	ครูเล่านิทานพื้นบ้านที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับบทเรียน เช่น เรื่องความสามัคคี	3.38	0.72	มาก	3.32	0.63	มาก	0.64
4.	ให้นักเรียนฟังนิทานแล้วร่วมกันตั้งชื่อเรื่อง พร้อมให้เหตุผลควยวาจาหรือเขียน	3.05	0.78	มาก	3.13	0.69	มาก	-0.88
5.	นำสำนวน คำพังเพย ที่คล้องจองกันมาให้นักเรียนอ่านออกเสียงก่อนเรียนเรื่องศิลปะการประพันธ์บทร้อยกรอง	3.41	0.63	มาก	3.37	0.66	มาก	0.56

ตารางที่ 8 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยเกี่ยวกับการนำคตินิยามมาใช้ในการนำเข้าสู่บทเรียน (ต่อ)

ลำดับ	ข้อความ	หัวหน้าหมวดวิชา			ครูภาษาไทย			t
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
6.	เขียนบทกวี คำพังเพยที่มีอยู่ในบทเรียนใส่ในแผนภูมิให้นักเรียนช่วยกันตีความ แล้วโยงเข้าสู่เรื่องที่จะสอน	3.18	0.74	มาก	3.16	0.70	มาก	0.21
7.	ใช้ปริศนาคำทาย หายปัญหา หายปัญหาเกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียน	3.14	0.76	มาก	3.07	0.73	มาก	0.74
8.	กำหนดให้นักเรียนอ่านเนื้อหาที่จะเรียนมาก่อนล่วงหน้า แล้วใช้ปริศนาคำทาย หายปัญหาเกี่ยวกับตัวละครในวรรณคดี	3.09	0.78	มาก	3.10	0.75	มาก	-0.12
9.	สนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับภาษาถิ่นที่ใช้อยู่ในท้องถิ่น ก่อนที่จะเรียนบทเรียนที่มีภาษาถิ่นปรากฏอยู่	2.88	0.83	มาก	2.84	0.87	มาก	0.29
10.	นำหุ่นจำลองต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับศิลปกรรมหรือสถาปัตยกรรมชาวบ้าน มาให้นักเรียนดูประกอบการเรียนบทเรียนที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้อง	2.91	0.86	มาก	2.88	0.87	มาก	0.30
	รวม	3.13	0.54	มาก	3.11	0.48	มาก	0.34

* P < 0.05

จากตารางที่ 8 จะเห็นว่าโดยเฉลี่ยแล้ว ทั้งหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทย เห็นด้วยมากกับการนำคติชนวิทยามาใช้ในการนำเข้าสู่บทเรียน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจากค่ามัธยิมเลขคณิต จะพบว่า ทั้งหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทย เห็นด้วยกับการนำสำนวน คำพังเพย ที่คล้องจองกันมาให้นักเรียนอ่านออกเสียงก่อนเรียน เรื่องศิลปะการประพันธ์ทร้อยกรองมากเป็นอันดับแรก รองลงมาได้แก่ ครูเล่านิทานพื้นบ้านที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับบทเรียน เช่น เรื่องความสามัคคี ส่วนที่เห็นด้วยเป็นอันดับสุดท้ายคือ การสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับภาษาถิ่นที่ใช้อยู่ในท้องถิ่นก่อนที่จะเรียนบทเรียนที่มีภาษาถิ่นปรากฏอยู่

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยโดยเฉลี่ยแล้ว จะเห็นว่า เห็นด้วยกับการนำคติชนวิทยามาใช้ในการนำเข้าสู่บทเรียนไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะพบว่า ทั้งหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยมีความเห็นเกี่ยวกับการนำคติชนวิทยามาใช้ในการนำเข้าสู่บทเรียนไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 9 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยเกี่ยวกับการนำคติชนวิทยามาใช้ในการจัดกิจกรรม ประกอบบทเรียนการใช้ภาษา

ลำดับที่	ข้อความ	หัวหน้าหมวดวิชา			ครูภาษาไทย			t
		\bar{x}	S.D.	ความหมาย	\bar{x}	S.D.	ความหมาย	
1.	ให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายคุณค่าของเพลงพื้นบ้านของไทย	2.78	0.80	มาก	2.92	0.74	มาก	-1.41
2.	กำหนดให้นักเรียนไปฟังนิทานจากญาติผู้ใหญ่ แล้วนำมาเล่าให้เพื่อนฟังในชั้นเรียน	2.94	0.74	มาก	2.98	0.78	มาก	-0.44
3.	เมื่อฟังหรืออ่านนิทานพื้นบ้านแล้ว ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มย่อย อภิปรายถึงเนื้อหาสาระประโยชน์ คุณค่า ข้อคิด การกระทำ และการตัดสินใจของตัวละครในเรื่อง	3.15	0.75	มาก	3.11	0.74	มาก	0.39
4.	ฟังนิทานแล้วให้นักเรียนจับใจความเรียบเรียงเป็นเรื่องย่อ ๆ	3.11	0.64	มาก	3.08	0.65	มาก	0.43
5.	ให้นักเรียนยกคำพังเพย สุภาษิต หรือสำนวน ประกอบการเขียนเรียงความ รายงาน อภิปรายหรือโต้วาที	3.33	0.59	มาก	3.25	0.66	มาก	0.92
6.	ให้นักเรียนรวบรวมความเชื่อโชคลาง เพลงกล่อมเด็ก และคำกลอนเกี่ยวกับการละเล่นของเด็กที่มีอยู่ในท้องถิ่นจากการสัมภาษณ์ แล้วนำมารายงานหน้าชั้น	2.85	0.78	มาก	2.90	0.78	มาก	-0.52

ตารางที่ 9 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยเกี่ยวกับการนำทัศนวิทยามาใช้ในการจัดกิจกรรมประกอบบทเรียนการใช้ภาษา (ต่อ)

ลำดับ บท	ข้อความ	หัวหน้าหมวดวิชา			ครูภาษาไทย			t
		\bar{x}	S.D.	ความหมาย	\bar{x}	S.D.	ความหมาย	
7.	ให้นักเรียนอภิปรายเกี่ยวกับเนื้อหาของเพลงกล่อมเด็กใน - แต่ละบ้าน เช่น การชู การปลอบเอาใจ ความห่วงใย ฯลฯ	2.73	0.83	มาก	2.78	0.83	มาก	-0.53
8.	ให้นักเรียนอภิปรายถึงความแตกต่างของเรือนไทยแบบต่าง ๆ หรือความแตกต่างของสถาปัตยกรรมโบราณกับปัจจุบัน	2.80	0.79	มาก	2.77	0.84	มาก	0.26
9.	แบ่งกลุ่มนักเรียนคนๆ หนึ่งเกี่ยวกับประเพณีต่าง ๆ จากหนังสือ แล้วนำมาอภิปรายในห้องเรียนเป็นกลุ่ม	3.15	0.70	มาก	3.14	0.71	มาก	0.10
10.	ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณค่า ความสวยงาม และลักษณะเฉพาะของศิลปวัฒนธรรมชาวยุโรปและสถาปัตยกรรม ชาวยุโรปในห้องเรียนของตน	2.80	0.86	มาก	2.86	0.83	มาก	-0.54
	รวม	2.96	0.54	มาก	2.98	0.51	มาก	-0.25

* P < 0.05

จากตารางที่ 9 จะเห็นว่า โดยเฉลี่ยแล้วทั้งหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยเห็นด้วยมากกับการนำคตินิยมวิทยามาใช้ในการจัดกิจกรรมประกอบบทเรียนการใช้ภาษา

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จากค่ามัธยิมเลขคณิต จะพบว่า ทั้งหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทย เห็นด้วยกับการให้นักเรียนยกคำพังเพย สุภาษิต หรือสำนวน ประกอบการเขียนเรียงความ รายงาน อภิปรายหรือโต้วาทีมากเป็นอันดับแรก รองลงมาได้แก่ การแบ่งกลุ่มนักเรียนค้นคว้าเกี่ยวกับประเพณีต่าง ๆ จากหนังสือ แล้วนำมาอภิปรายในห้องเรียนเป็นกลุ่ม ส่วนที่เห็นด้วยเป็นอันดับสุดท้ายคือ การให้นักเรียนอภิปรายเกี่ยวกับเนื้อหาของเพลงกล่อมเด็กในแต่ละค่าน เช่น การรู้ การปลอบเอาใจ ความห่วงใย ฯลฯ

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยโดยเฉลี่ยแล้ว จะเห็นว่า เห็นด้วยกับการนำคตินิยมวิทยามาใช้ในการจัดกิจกรรมประกอบบทเรียนการใช้ภาษาไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะพบว่า ทั้งหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทย มีความเห็นเกี่ยวกับการนำคตินิยมวิทยามาใช้ในการจัดกิจกรรมประกอบบทเรียนการใช้ภาษาไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 10 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยเกี่ยวกับการนำคตินิยามมาใช้ในการจัดกิจกรรม ประกอบบทเรียนหลักภาษา

ลำดับ ที่	ข้อความ	หัวหน้าหมวดวิชา			ครูภาษาไทย			t
		\bar{x}	S.D.	ความหมาย	\bar{x}	S.D.	ความหมาย	
1.	ให้นักเรียนช่วยกันแต่งเพลงพื้นบ้าน เช่น เพลงฉ่อย เพลงเรือ เพลงพวงมาลัย ฯลฯ เป็นการฝึกแต่งคำประพันธ์ โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับหลักภาษาที่เรียน เช่น เรื่องคำสอน ประโยค ไตรยางศ์ ฯลฯ แล้วร่วมกันขับร้องตามทำนองเพลงเหล่านั้น	2.66	0.93	มาก	2.66	0.88	มาก	-0.02
2.	ครูนำนิทานพื้นบ้านที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาดัดแปลงเป็นบทเรียนแบบนิทานมาช่วยเสริมการสอนหลักภาษา เช่น สอนเรื่องคำพ้อง คำเป็น คำตาย ฯลฯ	2.83	0.88	มาก	2.89	0.80	มาก	-0.56
3.	ให้นักเรียนแข่งขันกันแสดงท่าทางประกอบภาษิต คำพังเพย หรือสำนวน	3.23	0.80	มาก	3.20	0.74	มาก	0.27
4.	แบ่งกลุ่มนักเรียนให้จับบันทึก บทภาษิต คำพังเพย จากหนังสือพิมพ์ วารสาร หรือจากการอภิปรายแล้วนำมารายงานในชั้นเรียน	3.14	0.74	มาก	3.11	0.69	มาก	0.30
5.	นำคำพังเพย สุภาษิต สำนวน มาให้นักเรียนต่อให้คล้องจองกัน	3.39	0.63	มาก	3.23	0.70	มาก	1.94

ตารางที่ 10 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยเกี่ยวกับการนำคติชนวิทยามาใช้ในการจัดกิจกรรม ประกอบบทเรียนหลักภาษา (ต่อ)

ลำดับ หัวข้อ	ข้อความ	หัวหน้าหมวดวิชา			ครูภาษาไทย			t
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
6.	ให้นักเรียนแต่งคำประพันธ์ขยายความจากบทกวี คำพังเพย สำนวน แล้วนำมาอ่านเป็นทำนองเสนาะหรือร้องเพลงใน ชั้นเรียน	2.80	0.91	มาก	2.79	0.84	มาก	0.08
7.	ให้นักเรียนเล่นเกมทายปริศนาเกี่ยวกับหลักภาษาที่ครูคิดขึ้น โดยแข่งขันกันเป็นกลุ่ม	3.06	0.80	มาก	2.90	0.78	มาก	1.60
8.	ให้นักเรียนแต่งบทละครและแสดงละครประกอบการเรียนเรื่อง สุภาษิต คำพังเพย	2.83	0.85	มาก	2.80	0.89	มาก	0.21
9.	ให้นักเรียนรวบรวมภาษาถิ่นที่รู้จักอยู่ในท้องถิ่นของตนมาเรียง ลำดับอักษรตามพจนานุกรมประกอบการเรียนเรื่อง การใช้ พจนานุกรม	2.71	0.89	มาก	2.71	0.92	มาก	0.05
10.	นำเพลงเด็ก เพลงกล่อมเด็ก หรือบทเพลงประกอบการละเล่น ของเด็กมาให้ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับหลักภาษา เช่น ให้หาอักษรดู อักษรเดี่ยว คำเป็น คำตาย ฯลฯ	2.95	0.88	มาก	2.81	0.81	มาก	1.28
	รวม	2.96	0.63	มาก	2.91	0.55	มาก	0.63

* P < 0.05

จากตารางที่ 10 จะเห็นว่า โดยเฉลี่ยแล้วทั้งหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทย เห็นด้วยมากกับการนำคตินิยมวิทยามาใช้ในการจัดกิจกรรมประกอบบทเรียนหลักภาษา.

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จากค่ามัธยิมเลขคณิต จะพบว่า ทั้งหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทย เห็นด้วยกับการนำคำพังเพย สุภาษิต ส่วนวน มาให้นักเรียนต่อให้คล้องจองกันมากเป็นอันดับแรก รองลงมาได้แก่การให้นักเรียนแข่งขันกัน แสดงท่าทางประกอบภาษิต คำพังเพยหรือส่วนวน ส่วนที่เห็นด้วยเป็นอันดับสุดท้ายคือการให้นักเรียนแต่งเพลงพื้นบ้าน เช่น เพลงฉ่อย เพลงเรือ เพลงพวงมาลัย ฯลฯ เป็นการฝึกแต่งคำประพันธ์ โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับหลักภาษาที่เรียน เช่น เรื่องคำซ้อน ประโยค

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยโดยเฉลี่ยแล้ว จะเห็นว่า เห็นด้วยกับการนำคตินิยมวิทยามาใช้ในการจัดกิจกรรมประกอบบทเรียนหลักภาษาไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะพบว่า ทั้งหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทย มีความเห็นเกี่ยวกับการนำคตินิยมวิทยามาใช้ในการจัดกิจกรรมประกอบบทเรียนหลักภาษาไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 11 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยเกี่ยวกับการนำคติชนวิทยามาใช้ในการจัดกิจกรรม ประกอบบทเรียนวรรณคดี

หมายเลข	ข้อความ	หัวหน้าหมวดวิชา			ครูภาษาไทย			t
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
1.	ให้นักเรียนหาบทกวี คำพังเพยที่มีอยู่ในวรรณคดี นำมาอภิปรายหรือเขียนวิจารณ์	2.99	0.72	มาก	2.98	0.71	มาก	0.10
2.	ให้นักเรียนเปรียบเทียบลักษณะหรือการกระทำของตัวละครในวรรณคดีว่า ตรงกับสำนวน คำพังเพย หรือสุภาษิตใด	3.26	0.67	มาก	3.23	0.65	มาก	0.35
3.	แบ่งกลุ่มนักเรียนวิจารณ์ความเชื่อ โศกกลางที่มีอยู่ในท้องถิ่น เปรียบเทียบกับที่มีอยู่ในวรรณคดีที่เรียน	2.94	0.74	มาก	2.82	0.75	มาก	1.26
4.	รวบรวมภาษาดั้งที่มีอยู่ในวรรณคดี เทียบกับภาษาที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน	2.84	0.80	มาก	2.80	0.86	มาก	0.38
5.	รวบรวมวรรณคดีที่พรรณนาความงามของศิลปงานฝีมือต่าง ๆ เขียนบันทึกเป็นรายงาน	2.73	0.84	มาก	2.73	0.85	มาก	-0.06
6.	ให้นักเรียนรวบรวมคำศัพท์ในวรรณคดีที่กล่าวถึงงานฝีมือของชาวบ้าน เช่น ไซ ลอบ กระจับปี่ ส้าแหวก ฯลฯ	2.80	0.83	มาก	2.78	0.80	มาก	0.22

ตารางที่ 11 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยเกี่ยวกับการนำคติชนวิทยามาใช้ในการจัดกิจกรรมประกอบบทเรียนวรรณคดี (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	หัวหน้าหมวดวิชา			ครูภาษาไทย			t
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
7.	คัดแปลงทำร่าให้เข้ากับเนื้อหาในวรรณคดีที่เรียน แล้วให้นักเรียนแสดงประกอบ	2.41	0.85	น้อย	2.33	0.90	น้อย	0.80
8.	ฉายภาพนิ่งหรือภาพยนตร์ หรือ แถบบันทึกภาพ (เทปโทรทัศน์) แสดงถึงพิธี แต่งงาน งานบวช งานศพ ประกอบการเรียนวรรณคดีที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้อง	3.05	0.90	มาก	3.10	0.86	มาก	-0.40
9.	จัดแสดงบทบาทสมมติหรือสาธิตการทำพิธีหรือวัฒนธรรมที่ปรากฏอยู่ในวรรณคดีและเป็นประเพณีที่สืบเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน เช่น พิธีแต่งงาน การบวชนาค การเทศน์มหาชาติ การกอบพระเจดีย์ทราย ฯลฯ	3.03	0.83	มาก	2.89	0.86	มาก	1.24
10.	ให้นักเรียนประคิษฐานหุ่นจำลองเรือนไทย หรือประคิษฐานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านที่ปรากฏอยู่ในวรรณคดี	2.69	0.88	มาก	2.63	0.86	มาก	0.53
	รวม	2.87	0.56	มาก	2.83	0.57	มาก	0.62

*P < 0.05

จากตารางที่ 11 จะเห็นว่า โดยเฉลี่ยแล้วทั้งหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทย เห็นด้วยมากกับการนำคติชนวิทยามาใช้ในการจัดกิจกรรมประกอบบทเรียนวรรณคดี

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จากคำสัมภาษณ์เชิงลึก จะพบว่า ทั้งหัวหน้าหมวดวิชา และครูภาษาไทย เห็นด้วยกับการให้นักเรียนเปรียบเทียบลักษณะหรือการกระทำของ ตัวละครในวรรณคดีจำ ตรงกับสำนวน คำพังเพย หรือสุภาษิตใดมากเป็นอันดับแรก รองลงมาได้แก่ การฉายภาพนิ่งหรือภาพยนตร์หรือแถบบันทึกภาพ (เทปโทรทัศน์) แสดงถึงพิธีแต่งงาน งานบวช งานศพ ประกอบการเรียนวรรณคดีที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับ ส่วนกิจกรรมที่ทั้งสองฝ่ายเห็นด้วยน้อยคือ การคัดแปลงทำร่ำให้เข้ากับเนื้อหาในวรรณคดี ที่เรียนแล้วให้นักเรียนแสดงประกอบ

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยโดยเฉลี่ย แล้ว จะเห็นว่า เห็นด้วยกับการนำคติชนวิทยามาใช้ในการจัดกิจกรรมประกอบบทเรียน วรรณคดีไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะพบว่า ทั้งหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทย มีความเห็นเกี่ยวกับการนำคติชนวิทยามาใช้ในการจัดกิจกรรมประกอบบทเรียนวรรณคดี ไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 12 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยเกี่ยวกับการนำคติชนวิทยามาใช้ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ลำดับ	ข้อความ	หัวหน้าหมวดวิชา			ครูภาษาไทย			t
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
1.	จัดแสดงการร้องเพลงพื้นบ้าน เช่น เพลงน้อย เพลงเรือ ฯลฯ ในหอประชุมของโรงเรียนในโอกาสต่าง ๆ เช่น วันเด็ก วันขึ้นปีใหม่ ฯลฯ	3.01	1.01	มาก	3.07	0.91	มาก	-0.46
2.	จัดประกวดการแต่งนิทานหรือเล่านิทานในโอกาสต่าง ๆ	2.89	0.83	มาก	3.07	0.73	มาก	-1.83
3.	ให้นักเรียนวาดการ์ตูนหรือสร้างหนังสือจากเนื้อเรื่องในนิทาน	2.74	0.90	มาก	2.93	0.83	มาก	-1.72
4.	รวบรวมสำนวน คำพังเพย สุภาษิต จากหนังสือเรียนและที่นอกเหนือจากหนังสือเรียน โดยแยกเป็นหมวด นำมาแสดงเป็นนิทรรศการหรือมุมความรู้ในห้องภาษาไทยหรือคึกคักป้ายนิเทศหน้าห้องเรียน	3.21	0.76	มาก	3.16	0.74	มาก	0.52
5.	ให้นักเรียนทำสมุดรวบรวมบทกวี คำพังเพย และปริศนา-คำทาย แล้วนำมารายงาน	3.29	0.73	มาก	3.10	0.77	มาก	2.01*
6.	แบ่งกลุ่มค้นคว้าหาความเชื่อโชคลางที่มีอยู่ในท้องถิ่นของคนนอกเหนือจากหนังสือเรียน แล้วนำมาอภิปรายในห้องเรียน	2.84	0.88	มาก	2.71	0.81	มาก	1.13

ตารางที่ 12 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยเกี่ยวกับการนำคติชนวิทยามาใช้ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร (ต่อ)

ข้อ คำถาม	ข้อความ	หัวหน้าหมวดวิชา			ครูภาษาไทย			t
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
7.	ให้นักเรียนฟังเพลงกล่อมเด็กจากเครื่องบันทึกเสียง แล้วร่วมกันอภิปรายถึงวัฒนธรรมขนบธรรมเนียม ประเพณี ค่านิยม ความเชื่อ และสภาพการดำรงชีวิตที่ปรากฏอยู่ในเพลงนั้น	2.89	0.83	มาก	2.86	0.84	มาก	0.31
8.	นำนักเรียนทัศนศึกษา ชมการประดิษฐ์ศิลปหัตถกรรมและสถาปัตยกรรมของชาวบ้านในท้องถิ่น	2.68	0.90	มาก	2.78	0.90	มาก	-0.90
9.	ทำสไลด์ เกี่ยวกับศิลปหัตถกรรมและสถาปัตยกรรมชาวบ้านในท้องถิ่นแล้วนำมาฉายให้นักเรียนดูประกอบบทเรียน	2.54	0.94	มาก	2.61	0.95	มาก	-0.59
10.	ให้นักเรียนทำสมุดภาพเกี่ยวกับสถาปัตยกรรมไทยแบบต่าง ๆ	3.01	0.83	มาก	2.87	0.84	มาก	1.32
11.	เชิญวิทยากรในท้องถิ่นมาสาธิตระบำชาวบ้านให้นักเรียนที่สนใจฝึกท่าตาม	2.35	1.03	น้อย	2.49	0.99	น้อย	-1.14
12.	ให้นักเรียนแสดงระบำชาวบ้านในงานเทศกาลต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดให้มีขึ้น เช่น งานวันเด็ก งานวันปีภาคเรียน ฯลฯ	2.75	0.95	มาก	2.80	0.89	มาก	-0.38

ตารางที่ 12 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยเกี่ยวกับการนำคติชนวิทยามาใช้ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร (ต่อ)

ลำดับ	ข้อความ	หัวหน้าหมวดวิชา			ครูภาษาไทย			t
		\bar{x}	S.D.	ความหมาย	\bar{x}	S.D.	ความหมาย	
13.	ส่งเสริมให้นักเรียนศึกษาหาความรู้โดยนำนักเรียนเข้าร่วมในงานพิธี ประเพณี และงานเทศกาลต่าง ๆ ในท้องถิ่น ตลอดจนชมการแสดงการเล่นพื้นบ้านที่จัดให้มีขึ้นในชุมชน แล้วให้นักเรียนจับบันทึกรายละเอียดของงานพิธีนั้น ๆ มารายงาน	2.86	0.90	มาก	2.94	0.82	มาก	-0.70
14.	จัดกิจกรรมอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของชมรม	2.85	1.00	มาก	2.89	0.90	มาก	-0.33
15.	เพิ่มพูนความรู้ให้แก่นักเรียนโดยการติดต่อเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ มาบรรยายหรืออภิปรายเกี่ยวกับคติชนวิทยา	2.65	0.98	มาก	2.73	0.93	มาก	-0.63
16.	ส่งการแสดงเกี่ยวกับคติชนวิทยา เช่น เพลงพื้นบ้าน ละครชาวบ้าน ฯลฯ เข้าร่วมในงานเทศกาลหรือประเพณีของท้องถิ่น	2.65	0.98	มาก	2.74	0.86	มาก	-0.70

ตารางที่ 12 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยเกี่ยวกับการนำคติชนวิทยาไปใช้ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร (ต่อ)

หมายเลข	ข้อความ	หัวหน้าหมวดวิชา			ครูภาษาไทย			t
		\bar{x}	S.D.	ความหมาย	\bar{x}	S.D.	ความหมาย	
17.	แบ่งกลุ่มนักเรียนไปศึกษาค้นคว้าข้อมูลทางคติชนวิทยาในห้องดินของชน เช่น นิทาน ปริศนาคำทาย ความเชื่อโศกกลาง ฯลฯ รวบรวมเป็นรายงานแล้วนำมาสนทนาแลกเปลี่ยนกันในห้องเรียนเป็นการฝึกพูด	2.85	0.86	มาก	2.86	0.86	มาก	-0.08
18.	ให้นักเรียนดูแถบบันทึกภาพ (วีดีโอเทป) การแสดงเพลง-พื้นบ้านต่าง ๆ หรือการละเล่นของเด็ก แล้วร่วมอภิปรายหรือฝึกร้องตาม	2.79	0.98	มาก	2.93	0.88	มาก	-1.20
19.	แบ่งกลุ่มนักเรียนค้นคว้าเกี่ยวกับข้อมูลทางคติชนวิทยาที่ปรากฏในหนังสือเรียน แล้วเขียนเป็นรายงาน	2.70	0.92	มาก	2.62	0.81	มาก	0.72
20.	จัดนิทรรศการวัฒนธรรมพื้นบ้าน โดยมีการแสดงเกี่ยวกับข้อมูลทางคติชนวิทยาทุกประเภท ทั้งนี้ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดมากที่สุด	2.80	0.93	มาก	2.82	0.90	มาก	-0.14
	รวม	2.77	0.72	มาก	2.80	0.65	มาก	-0.38

*P < 0.05

จากตารางที่ 12 จะเห็นว่า โดยเฉลี่ยแล้วทั้งหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทย เห็นด้วยมากกับการนำคคชชวินิตมาใช้ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจากค่ามัธยิมเลขคณิต จะพบว่า หัวหน้าหมวดวิชาเห็นด้วยกับการให้นักเรียนทำสมุดรวบรวมบทกวี คำพังเพย และปริศนาคำทาย แล้วนำมารายงานมากเป็นอันดับแรก ส่วนครูภาษาไทยเห็นด้วยกับการรวบรวมสำนวน คำพังเพย สุภาษิต จากหนังสือเรียนและที่นอกเหนือจากหนังสือเรียน โดยแยกเป็นหมวด นำมาแสดงเป็นนิทรรศการหรือมุมความรู้ในห้องภาษาไทย หรือคิคป้ายนิเทศหน้าห้องเรียนมากเป็นอันดับแรก และที่ทั้งสองฝ่ายเห็นด้วยน้อยได้แก่ การเชิญวิทยากรในห้องถื่นมาสาธิตระบำชาวบ้านให้นักเรียนที่สนใจฝึกทำตาม

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยโดยเฉลี่ย จะเห็นว่า เห็นด้วยกับการนำคคชชวินิตมาใช้ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะพบว่า ทั้งหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยมีความเห็นเกี่ยวกับการให้นักเรียนทำสมุดรวบรวมบทกวี คำพังเพย และปริศนาคำทายแล้วนำมารายงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 13 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยเกี่ยวกับวิธีการสอนที่ควรใช้ ในการนำคณิศนวิทยา มาใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทย

อันดับ	ข้อความ	หัวหน้าหมวดวิชา			ครูภาษาไทย			t
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
1.	การอธิบายหรือบรรยาย	2.29	0.85	น้อย	2.49	0.80	น้อย	-1.89
2.	การอภิปรายประกอบการบรรยาย	2.61	0.76	มาก	2.74	0.68	มาก	-1.35
3.	การอภิปราย	2.73	0.80	มาก	2.65	0.71	มาก	0.76
4.	การสาธิต การปฏิบัติจริง เช่น สาธิตเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ประดิษฐ์ศิลปหัตถกรรมชาวบ้าน	3.45	0.73	มาก	3.45	0.75	มาก	0.01
5.	วิธีการแก้ปัญหา เช่น แก้ปัญหาของตัวละครในนิทาน	2.99	0.67	มาก	2.81	0.75	มาก	2.10*
6.	การแบ่งกลุ่มศึกษาค้นคว้า	3.41	0.57	มาก	3.23	0.60	มาก	2.76*
7.	การแบ่งหมู่ทำงาน	3.39	0.56	มาก	3.26	0.62	มาก	1.73
8.	การแบ่งกลุ่มระดมความคิด	3.33	0.69	มาก	3.16	0.72	มาก	1.88
9.	การแสดงบทบาทสมมติ การแสดงละคร	3.35	0.68	มาก	3.20	0.77	มาก	1.72
10.	การสอนเป็นคณะ	2.74	0.88	มาก	2.79	0.81	มาก	-0.49
11.	การสอนแบบหน่วย	2.60	0.77	มาก	2.60	0.76	มาก	0.03
12.	การสอนแบบศูนย์การเรียนรู้	2.86	0.85	มาก	2.82	0.88	มาก	0.43
	รวม	2.98	0.37	มาก	2.93	0.40	มาก	0.96

P < 0.05

จากตารางที่ 13 จะเห็นว่า โดยเฉลี่ยแล้วทั้งหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทย เห็นว่า ในการนำคตินิยมวิทยามาใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยควรใช้วิธีการสอนมาก ทุกวิธี

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจากคำมีขนิมเลขคณิต จะพบว่า ทั้งหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยเห็นว่า ควรใช้การสาธิต การปฏิบัติจริง เช่น สาธิตเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ประติมากรรมหัตถกรรมชาวบ้านมากเป็นอันดับแรก รองลงมาได้แก่ การแบ่งกลุ่มศึกษาค้นคว้า การแบ่งหมู่ทำงาน การแสดงบทบาทสมมติ การแสดงละคร การแบ่งกลุ่มระดมความคิด ส่วนวิธีการสอนที่ทั้งสองฝ่ายเห็นว่าควรใช้น้อยได้แก่ การอธิบายหรือบรรยาย

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยโดยเฉลี่ย จะเห็นว่า มีความเห็นเกี่ยวกับวิธีการสอนที่ควรใช้ในการนำคตินิยมวิทยามาใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะพบว่า ทั้งหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยมีความเห็นเกี่ยวกับวิธีการสอนโดยใช้ วิธีการแก้ปัญหา เช่น แก้ปัญหาของตัวละครในนิทาน และการแบ่งกลุ่มศึกษาค้นคว้าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 14 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนประเภทสิ่งพิมพ์
ที่ควรใช้ ในการนำคคิชนวิทยามาใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทย

ลำดับที่	ข้อความ	หัวหน้าหมวดวิชา			ครูภาษาไทย			t
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
1.	ตำราหรือแบบเรียนคคิชนวิทยา	3.16	0.68	มาก	3.10	0.72	มาก	0.73
2.	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคคิชนวิทยา	3.04	0.75	มาก	3.05	0.70	มาก	-0.09
3.	ข้อมูลประเภทต่าง ๆ ทางคคิชนวิทยา	3.16	0.68	มาก	3.13	0.66	มาก	0.37
4.	หนังสือพิมพ์ วารสาร ที่พิมพ์ข้อมูลเกี่ยวกับคคิชนวิทยา	3.14	0.71	มาก	3.20	0.64	มาก	-0.69
	รวม	3.13	0.56	มาก	3.12	0.54	มาก	0.09

*P < 0.05

จากตารางที่ 14 จะเห็นว่า โดยเฉลี่ยแล้วทั้งหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทย เห็นว่า ควรใช้สื่อการเรียนการสอนประเภทสิ่งพิมพ์ ในการนำคคิชนวิทยามาใช้ในการเรียน การสอนภาษาไทยมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจากค่ามัชฌิมเลขคณิต จะพบว่า สื่อการเรียนการสอน ประเภทสิ่งพิมพ์ที่หัวหน้าหมวดวิชาเห็นว่าควรใช้มากเป็นอันดับแรกได้แก่ ตำราหรือแบบเรียน คคิชนวิทยา และข้อมูลประเภทต่าง ๆ ทางคคิชนวิทยา ส่วนครูภาษาไทยเห็นว่าควรใช้ หนังสือพิมพ์ วารสาร ที่ตีพิมพ์ข้อมูลเกี่ยวกับคคิชนวิทยามากเป็นอันดับแรก ส่วนสื่อการเรียน การสอนประเภทสิ่งพิมพ์ทั้งสองฝ่ายเห็นว่าควรใช้เป็นอันดับสุดท้ายคือ เอกสารและงาน วิจัยที่เกี่ยวข้องกับคคิชนวิทยา

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยโดยเฉลี่ย จะเห็นว่า มีความเห็นเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ควรใช้ในการนำ คคิชนวิทยามาใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะพบว่า หัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยมี ความเห็นเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ควรใช้ในการนำคคิชนวิทยา มาใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 15 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนประเภทเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ควรใช้ ในการนำคิตชนวิทยามาใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทย

ลำดับ	ข้อความ	หัวหน้าหมวดวิชา			ครูภาษาไทย			t
		\bar{x}	S.D.	ความหมาย	\bar{x}	S.D.	ความหมาย	
1.	เครื่องรับวิทยุ เครื่องบันทึกเสียง	3.45	0.61	มาก	3.41	0.67	มาก	0.46
2.	เครื่องรับโทรทัศน์ เครื่องเล่นเทปโทรทัศน์ (วีดีโอ)	3.34	0.83	มาก	3.29	0.80	มาก	0.46
3.	เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ	2.53	0.84	มาก	2.65	0.90	มาก	-1.19
4.	เครื่องฉายภาพยนตร์และจอ	2.69	0.99	มาก	2.72	0.95	มาก	-0.27
5.	เครื่องฉายสไลด์และฟิล์มสตริป	3.10	0.74	มาก	3.15	0.74	มาก	-0.52
	รวม	3.02	0.57	มาก	3.05	0.60	มาก	-0.35

* $P < 0.05$

จากตารางที่ 15 จะเห็นว่า โดยเฉลี่ยแล้วทั้งหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทย เห็นว่า ควรใช้สื่อการเรียนการสอนประเภทเครื่องมือหรืออุปกรณ์ ในการนำคณาจารย์มาใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจากค่ามัธยิมเลขคณิต จะพบว่า ทั้งหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทย เห็นว่า ควรใช้เครื่องรับวิทยุ เครื่องบันทึกเสียงมากเป็นอันดับแรก รองลงมาได้แก่ เครื่องรับโทรทัศน์ เครื่องเล่นเทปโทรทัศน์ (วีซีดี) เครื่องฉายสไลด์และฟิล์มสตริป ส่วนสื่อการเรียนการสอนประเภทเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ทั้งสองฝ่ายเห็นว่าควรใช้เป็นอันดับสุดท้ายคือ เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยโดยเฉลี่ย จะเห็นว่า มีความเห็นเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนประเภทเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ควรใช้ในการนำคณาจารย์มาใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะพบว่า ทั้งหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยมีความเห็นเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนประเภทเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ควรใช้ในการนำคณาจารย์มาใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 16 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนประเภทวัสดุอุปกรณ์
ที่ควรใช้ในการนำคิตชนวิทยามาใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทย

ลำดับ	ข้อความ	หัวหน้าหมวดวิชา			ครูภาษาไทย			t
		\bar{x}	S.D.	ความหมาย	\bar{x}	S.D.	ความหมาย	
1.	หุ่นจำลอง เช่น หุ่นจำลองบ้านทรงไทย	3.29	0.77	มาก	3.25	0.74	มาก	0.42
2.	ของจริง เช่น โบราณ สมุดข่อย หรือเครื่องมือเครื่องใช้- ต่าง ๆ ไม้เท้า ไม้ คราค กระบุง ฯลฯ	3.39	0.72	มาก	3.35	0.76	มาก	0.37
3.	ป้ายนิเทศ แผนภูมิ รูปภาพ บัตรคำ สมุดภาพ	3.34	0.62	มาก	3.22	0.70	มาก	1.43
4.	แถบบันทึกเสียงเกี่ยวกับภาษาถิ่น นิทาน เพลงพื้นบ้าน และเพลงกล่อมเด็ก	3.41	0.65	มาก	3.47	0.62	มาก	-0.71
5.	แถบบันทึกภาพ (เทปโทรทัศน์) เกี่ยวกับการแสดงเพลง- พื้นบ้าน	3.41	0.79	มาก	3.34	0.81	มาก	0.73
6.	สไลด์เกี่ยวกับการละเล่นพื้นบ้าน การละเล่นสำหรับเด็ก การรำและละครชาวบ้าน	3.26	0.81	มาก	3.37	0.69	มาก	-1.06
7.	ฟิล์มภาพยนตร์	2.76	1.01	มาก	2.71	1.03	มาก	0.38
	รวม	3.27	0.54	มาก	3.24	0.56	มาก	0.31

* P < 0.05

จากตารางที่ 16 จะเห็นว่า โดยเฉลี่ยแล้วทั้งหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทย เห็นว่า ควรใช้สื่อการเรียนการสอนประเภทวัสดุอุปกรณ์ ในการนำคคชชวินทยามาใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อจากคำสัมภาษณ์เลขคดี จะพบว่า สื่อการเรียนการสอนประเภทวัสดุอุปกรณ์ที่ทั้งหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยเห็นว่าควรใช้มากเป็นอันดับแรก คือ แลบบันทึกเสียงเกี่ยวกับภาษาถิ่น นิทาน เพลงพื้นบ้านและเพลงกล่อมเด็ก รองลงมาได้แก่ แลบบันทึกภาพ (เทปโทรทัศน์) เกี่ยวกับการแสดงเพลงพื้นบ้าน ส่วนที่เห็นว่าควรใช้เป็นอันดับสุดท้ายคือ ฟิล์มภาพยนตร์

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยโดยเฉลี่ย จะเห็นว่า มีความเห็นเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนประเภทวัสดุอุปกรณ์ที่ควรใช้ในการนำคคชชวินทยามาใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ จะพบว่า ทั้งหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยมีความเห็นเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนประเภทวัสดุอุปกรณ์ที่ควรใช้ในการนำคคชชวินทยามาใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 17 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนประเภทแหล่งวิทยาการที่ควรใช้ ในการนำคตินวิทยาามาใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทย

ประเภท	ข้อความ	หัวหน้าหมวดวิชา			ครูภาษาไทย			
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
1.	แหล่งศิลปกรรมในท้องถิ่น	3.09	0.90	มาก	3.08	0.88	มาก	0.09
2.	สถานที่เก็บรวบรวมข้อมูลทางคตินวิทยาในโรงเรียน เช่น ห้องภาษาไทย พิพิธภัณฑ์โรงเรียน	3.24	0.78	มาก	3.08	0.76	มาก	1.59
3.	วัด แหล่งที่รวมของคติน	3.08	0.88	มาก	3.13	0.73	มาก	-0.55
4.	พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ	2.84	0.96	มาก	2.84	0.91	มาก	0.06
5.	ศูนย์วัฒนธรรม	3.04	0.92	มาก	2.98	0.89	มาก	0.51
	รวม	3.06	0.75	มาก	3.02	0.64	มาก	0.35

* $P < 0.05$

จากตารางที่ 17 จะเห็นว่า โดยเฉลี่ยแล้วทั้งหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทย เห็นว่า ควรใช้สื่อการเรียนการสอนประเภทแหล่งวิทยากร ในการนำคิชนวิทยามาใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจากค่ามัธยิมเลขคณิต จะพบว่า สื่อการเรียนการสอนประเภทแหล่งวิทยากรที่หัวหน้าหมวดวิชาเห็นว่า ควรใช้มากเป็นอันดับแรกคือ สถานที่เก็บรวบรวมข้อมูลทางคิชนวิทยาในโรงเรียน เช่น ห้องภาษาไทย พิพิธภัณฑ์โรงเรียน ครูภาษาไทยเห็นว่าควรใช้วัดแหล่งที่รวมของคิชนมากเป็นอันดับแรก ส่วนสถานที่ที่ทั้งหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยเห็นว่า ควรใช้เป็นอันดับสุดท้ายได้แก่ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยโดยเฉลี่ย จะเห็นว่า มีความเห็นเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนประเภทแหล่งวิทยากรที่ควรใช้ในการนำคิชนวิทยามาใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ

0.05

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะพบว่า ทั้งหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทย มีความเห็นเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนประเภทแหล่งวิทยากรที่ควรใช้ในการนำคิชนวิทยามาใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 18 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนประเภทวิทยากรที่ควรเชิญมาให้ความรู้เกี่ยวกับคคชนวิทยา

ลำดับ	ข้อความ	หัวหน้าหมวดวิชา			ครูภาษาไทย			t
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
1.	พ่อเพลงแม่เพลงพื้นบ้าน	3.21	0.98	มาก	3.09	0.92	มาก	0.99
2.	ชาวบ้านที่มีความรู้ความสามารถในการประดิษฐ์ศิลป- หัตถกรรมชาวบ้าน	3.23	0.90	มาก	3.14	0.83	มาก	0.72
3.	ครูในสายวิชาอื่น ๆ เช่น พละนามัย ศิลปศึกษา ฯลฯ	2.98	0.83	มาก	2.81	0.81	มาก	1.56
4.	ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้มีความรู้เกี่ยวกับคคชนวิทยา	3.15	0.84	มาก	3.20	0.75	มาก	-0.53
5.	ผู้อาวุโสในท้องถิ่น	3.03	0.83	มาก	2.90	0.82	มาก	1.19
	รวม	3.12	0.75	มาก	3.03	0.65	มาก	0.94

*P < 0.05

จากตารางที่ 18 จะเห็นว่า โดยเฉลี่ยแล้ว ทั้งหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทย เห็นว่า ควรเชิญวิทยากรมาให้ความรู้เกี่ยวกับคคชนวิทยามาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจากค่ามัธยิมเลขคณิต จะพบว่า วิทยากรที่หัวหน้าหมวดวิชา เห็นว่าควรเชิญมาให้ความรู้เกี่ยวกับคคชนวิทยามากเป็นอันดับแรกคือ ชาวบ้านที่มีความรู้ความสามารถในการประดิษฐ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ครูภาษาไทยเห็นว่า ควรเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้มีความรู้เกี่ยวกับคคชนวิทยามากเป็นอันดับแรก ส่วนวิทยากรที่ทั้งสองฝ่ายเห็นว่า ควรเชิญมาเป็นอันดับสุดท้ายคือ ครูในสายวิชาอื่น ๆ เช่น พลานามัย ศิลปศึกษา ฯลฯ

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยโดยเฉลี่ย จะเห็นว่า มีความเห็นเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนประเภทวิทยากรที่ควรเชิญมาให้ความรู้เกี่ยวกับคคชนวิทยาไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะพบว่า ทั้งหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยมีความเห็นเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนประเภทวิทยากรที่ควรเชิญมาให้ความรู้เกี่ยวกับคคชนวิทยาไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 19 ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยเกี่ยวกับวิธีการวัดและประเมินผลที่ควรใช้ ในการ นำคตินิยมวิทยามาใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทย

ลำดับ	ข้อความ	หัวหน้าหมวดวิชา			ครูภาษาไทย			t
		\bar{x}	S.D.	ความหมาย	\bar{x}	S.D.	ความหมาย	
1.	การถาม - ตอบปากเปล่าระหว่างสอน	3.21	0.71	มาก	3.07	0.68	มาก	1.60
2.	การสัมภาษณ์	2.84	0.80	มาก	2.89	0.70	มาก	-0.57
3.	การอภิปราย	3.08	0.73	มาก	3.03	0.62	มาก	0.52
4.	การประชุมกลุ่มย่อย	3.03	0.68	มาก	2.92	0.68	มาก	1.28
5.	การสังเกต	3.01	0.83	มาก	3.08	0.69	มาก	-0.68
6.	การใช้แบบสอบถาม	2.80	0.82	มาก	2.71	0.82	มาก	0.83
7.	การสนทนา	3.10	0.70	มาก	3.13	0.65	มาก	-0.35
8.	การตรวจคุณภาพของรายงาน	3.11	0.64	มาก	3.04	0.71	มาก	0.89
9.	การสอบข้อเขียน	2.99	0.79	มาก	3.01	0.76	มาก	-0.23
	รวม	3.02	0.40	มาก	2.99	0.41	มาก	0.60

* P < 0.05

จากตารางที่ 19 จะเห็นว่า โดยเฉลี่ยแล้วทั้งหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทย เห็นว่า ควรใช้วิธีการวัดและประเมินผลในการนำคตินวิทยา มาใช้ในการเรียนการสอน ภาษาไทยมากทุกวิธี

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจากค่ามัธยิม เลขคณิต จะพบว่า หัวหน้าหมวดวิชาเห็นว่า ควรใช้การถาม-ตอบปากเปล่าระหว่างสอนมากเป็นอันดับแรก ครูภาษาไทยเห็นว่าควรใช้ การสนทนามากเป็นอันดับแรก ส่วนวิธีการวัดและประเมินผลที่ทั้งหัวหน้าหมวดวิชาและ ครูภาษาไทยเห็นว่าควรใช้เป็นอันดับสุดท้ายคือ การใช้แบบสอบถาม

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยโดยเฉลี่ย จะเห็นว่า มีความเห็นเกี่ยวกับวิธีการวัดและประเมินผลที่ควรใช้ในการนำคตินวิทยา มาใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะพบว่า ทั้งหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยมี ความเห็นเกี่ยวกับวิธีการวัดและประเมินผลที่ควรใช้ในการนำคตินวิทยา มาใช้ในการเรียน การสอนภาษาไทยไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้คคชนวิทยาในการเรียนการสอนภาษาไทย

ผู้วิจัยได้นำความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้คคชนวิทยาในการเรียนการสอนภาษาไทยมาเรียงลำดับความถี่และเสนอในรูปตารางดังนี้

ตารางที่ 20 ปัญหาและข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาของหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยเกี่ยวกับการใช้คคชนวิทยาในการเรียนการสอนภาษาไทย

ลำดับที่	ข้อความ	ความถี่
	ก. <u>ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตรและเนื้อหาวิชาภาษาไทยในการนำคคชนวิทยามาใช้</u>	
1	หลักสูตรกำหนดเนื้อหาวิชาที่ต้องเรียนในแต่ละระดับชั้นมาก แต่เวลาเรียนน้อย ทำให้เรียนไม่ทัน การแทรกกิจกรรมเกี่ยวกับคคชนวิทยาจึงทำได้น้อย	29
2	รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลคคชนวิทยาในบทเรียนมีน้อยอธิบายไม่ชัดเจนและไม่ระบุว่าตอนใดเป็นคคชนวิทยาโดยเฉพาะครูไม่สามารถสอนได้เพราะขาดความรู้เกี่ยวกับข้อมูลนั้น	22
3	เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับคคชนวิทยาที่ปรากฏในหนังสือเรียนบางเรื่องเป็นข้อมูลที่ได้มาจากถิ่นที่ไม่ใช่ที่อยู่ของครูผู้สอน ผู้สอนจึงไม่สามารถสอนได้อย่างถูกต้อง	11
4	หลักสูตรให้ความสำคัญแก่คคชนวิทยาน้อย ถึงแม้จะมีแทรกอยู่บ้างในบทเรียน แต่ก็ไม่ได้เน้นให้เห็นความสำคัญและคุณค่าของคคชนวิทยา	9
5	เนื้อหาวิชาบางเรื่องไม่สามารถนำคคชนวิทยามาแทรกได้	6
6	เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับคคชนวิทยาในบทเรียนบางเรื่องกว้างเกินไปและยากเกินระดับความรู้ของนักเรียนในระดับนั้นจะรับรู้	4

ตารางที่ 20 ปัญหาและข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาของหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทย
เกี่ยวกับการใช้ทัศนวิทยาในการเรียนการสอนภาษาไทย (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ความถี่
7	เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับทัศนวิทยาส่วนมากจะปรากฏอยู่ใน วรรณคดีและไม่เด่นชัด ครูผู้สอนจึงมองข้ามไปไม่เห็นความ สำคัญ	3
	<u>ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหา</u>	
1	ควรเพิ่มเวลาเรียนวิชาภาษาไทยให้มากขึ้น โดยเฉพาะชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย	13
2	ควรมีการแก้ไขเนื้อหาวิชาในแต่ละระดับชั้นไม่ให้ซ้ำซ้อนกัน และลดเนื้อหาให้น้อยลง เพื่อครูผู้สอนจะได้แทรกความรู้ทาง ทัศนวิทยาในท้องถิ่นให้กับผู้เรียนได้อย่างมีคุณภาพ	10
3	ควรเพิ่มรายละเอียดเกี่ยวกับทัศนวิทยาที่ปรากฏในบทเรียน ในแต่ละชั้นไว้ในคู่มือครู หรือเสนอแนะแหล่งค้นคว้า เพื่อที่ ครูจะได้มีความรู้และนำไปสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	8
4	ควรเพิ่มรายวิชาทัศนวิทยาให้เป็นวิชาบังคับทั้งระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย เพื่อให้ให้นักเรียนได้เห็น คุณค่าและความสำคัญของทัศนวิทยาและเพื่อเป็นการอนุรักษ์ สืบทอดวัฒนธรรมไทยอันเก่าแก่ให้คงอยู่สืบไป	6
	<u>ข. ปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอนและกิจกรรม</u>	
1	เวลาในการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับทัศนวิทยามีน้อย จัดกิจกรรม ไม่ได้เต็มที่และไม่ครบตามต้องการ	38

ตารางที่ 20 ปัญหาและข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาของหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทย
เกี่ยวกับการใช้คติชนวิทยาในการเรียนการสอนภาษาไทย (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ความถี่
2	ครูผู้สอนขาดทักษะในการแสดงออกทางคติชนวิทยา เช่น ไม่สามารถสาธิตการร้องเพลงพื้นเมืองได้ ทำให้การสอนไม่บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้	22
3	ครูผู้สอนไม่สามารถถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับคติชนวิทยาได้เต็มที่ เพราะขาดความรู้ด้านคติชนวิทยาในบางเรื่อง วิทยากรหายาก ไม่สามารถเชิญมาให้ความรู้หรือสาธิตให้ดูได้	21
4	นักเรียนไม่สนใจ เบื่อหน่ายต่อการเรียนเพราะเห็นเป็นเรื่อง ล้าสมัย ไม่เข้าร่วมกิจกรรม ขาดความรับผิดชอบต่อกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย	17
5	นักเรียนไม่กล้าแสดงออก เช่น ร้องเพลงพื้นเมือง เล่านิทาน	10
6	ครูมักใช้วิธีสอนแบบบรรยายเป็นส่วนใหญ่ ไม่ใช้สื่อการเรียน การสอนประกอบ ทำให้การเรียนการสอนไม่น่าสนใจ	8
7	ในการจัดกิจกรรม ไม่มีแหล่งค้นคว้าเพียงพอสำหรับนักเรียน การให้งานค้นคว้าอาจได้ผลไม่เท่าตามที่ต้องการ	7
8	นักเรียนขาดประสบการณ์ ไม่เคยชมการแสดงเพลงพื้นเมือง การร่ายรำ ฯลฯ เพราะหายาก นักเรียนจึงไม่สามารถแสดงได้	5
9	จำนวนนักเรียนในแต่ละห้องมีมาก ไม่สะดวกในการจัดกิจกรรม	3
10	การจัดกิจกรรมบางครั้งมีปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ ต้องเลือกจัด เป็นบางกิจกรรมเท่านั้น	3

ตารางที่ 20 ปัญหาและข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาของหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทย
เกี่ยวกับการใช้คคชนวิทยาในการเรียนการสอนภาษาไทย (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ความถี่
<u>ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหา</u>		
1	ควรจัดอบรมให้ความรู้แก่ครูผู้สอนในค่านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรม	20
2	ในกรณีที่ครูผู้สอนไม่สามารถสาธิตการแสดงเกี่ยวกับคคชนวิทยาได้ ควรเชิญวิทยากรในท้องถิ่นที่มีความสามารถหรือผู้เชี่ยวชาญด้านคคชนวิทยาหรือครูในสายวิชาอื่นที่มีความสามารถมาบรรยาย สาธิต ให้นักเรียนชม หรือใช้สื่อการเรียนการสอนประเภทแถบบันทึกเสียง แถบบันทึกภาพ (วีทีโอเทป) แทน	18
3	ควรสนับสนุนให้กำลังใจแก่นักเรียนที่มีความสามารถในการแสดงออก	14
4	ในกรณีที่เวลาเรียนในการจัดกิจกรรมภายใน 1 คาบ ไม่พอ ควรจัดเวลาเรียนให้ 2 คาบ ทึคกัน หรือจัดเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตร	9
5	ครูผู้สอนควรฝึกการแสดงเกี่ยวกับคคชนวิทยาไว้บ้าง เช่น ฝึกร้องเพลงพื้นเมือง เล่นิทาน พุคภาษาถิ่น ฯลฯ เพื่อที่จะสามารถสาธิตเป็นตัวอย่างแก่นักเรียนได้	7
ค. <u>ปัญหาเกี่ยวกับเอกสารและวัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน</u>		
1	วัสดุอุปกรณ์เกี่ยวกับคคชนวิทยามีน้อย ไม่เพียงพอกับความต้องการ ราคาแพง หาซื้อยาก มีผู้จัดทำน้อย	70
2	ขาดคู่มือ หนังสือ เอกสารเกี่ยวกับคคชนวิทยาสำหรับคนคว้	29

ตารางที่ 20 ปัญหาและข้อเสนอแนะในการแก้ไข้ปัญหาของหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทย
เกี่ยวกับการใช้ทัศนวิทยาในการเรียนการสอนภาษาไทย (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ความถี่
3	โรงเรียนขนาดเล็กขาดงบประมาณในการจัดหาซื้ออุปกรณ์ เช่น เครื่องรับโทรทัศน์ เครื่องบันทึกเสียง เครื่องเล่น เทปโทรทัศน์ (วีดีโอเทป) ฯลฯ การนำทัศนวิทยามาใช้ จึงไม่บรรลุผล	21
	<u>ข้อเสนอแนะในการแก้ไข้ปัญหา</u>	
1	ควรมีสถวนยวัสดุอุปกรณ์เกี่ยวกับทัศนวิทยา มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบ ในการจัดทำ เช่น เทปเพลงพื้นเมือง เทปโทรทัศน์ (วีดีโอ) แล้วนำออกเผยแพร่ จำหน่ายในราคาถูก	42
2	กรมวิชาการควรจัดพิมพ์เอกสาร คู่มือครู เกี่ยวกับทัศนวิทยา แจกไปตามโรงเรียนต่าง ๆ	20
3	ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดหาวัสดุอุปกรณ์โดยช่วยกันผลิต หรือหาวัสดุอุปกรณ์ในท้องถิ่นมาประกอบการเรียนการสอน	18
	<u>ง. ปัญหาเกี่ยวกับวิธีการวัดและประเมินผล</u>	
1	การวัดและประเมินผลจากการอภิปรายกลุ่ม การรายงาน หรือจากการแสดง ต้องใช้เวลามาก	15
2	การวัดและประเมินผลเกี่ยวกับทัศนวิทยา ควรเป็นการวัด ในด้านความรู้สึก ซาบซึ้ง ความชื่นชม จึงวัดยาก ส่วนมาก วัดจากการสอบข้อเขียน การเลือกตอบ ซึ่งเป็นการวัดความจำ จึงไม่สามารถวัดผลได้ตามจุดประสงค์ที่วางไว้	11
3	การให้นักเรียนทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม บางคนไม่รับผิดชอบ ไม่ร่วมมือ คะแนนที่ได้ให้เป็นกลุ่ม จึงไม่ยุติธรรม	9

ตารางที่ 20 ปัญหาและข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาของหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทย
เกี่ยวกับการใช้ทัศนวิทยาในการเรียนการสอนภาษาไทย (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ความถี่
4	การให้นักเรียนทำกิจกรรมในการแสดงออก บางคนอาจ ไม่กล้าแสดง จึงวัดผลไม่ได้	5
	<u>ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหา</u>	
1	ผู้สอนควรสังเกตความร่วมมือของนักเรียนภายในกลุ่ม ให้ความร่วมมือมากขึ้นเพียงใด	3
2	ในการวัดและประเมินผล อาจใช้ชั่วโมงซ่อมเสริมอภิปราย ซักถามแทน	2
3	ควรวัดผลเป็นรายบุคคลมากกว่า ๆ กับรายกลุ่ม และวัดทั้ง ทฤษฎีและปฏิบัติ	2

ตารางที่ 21 ข้อเสนอแนะของหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยเกี่ยวกับการใช้ทัศนวิทยาในการเรียนการสอนภาษาไทย

ลำดับที่	ข้อความ	ความถี่
	<u>ก. การเตรียมการ</u>	
1	ผู้สอนควรเตรียมการสอนล่วงหน้า โดยการศึกษาหารายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลทางทัศนวิทยา วางแผนการสอน เตรียมสื่อการเรียนการสอน ฝึกซ้อมการร้องเพลงพื้นเมืองเพื่อใช้สาธิต	39
2	เตรียมกิจกรรมให้นักเรียนร่วมกันทำให้เหมาะกับนักเรียนเป็นการสร้างความสนใจ	7
3	กิจกรรมบางอย่างที่ผู้สอนไม่สามารถสาธิตได้ ให้เชิญวิทยากรมาให้ความรู้แทน เช่น การร้องเพลงพื้นบ้าน	5
	<u>ข. การดำเนินการสอน</u>	
1	ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม ได้แสดงออกด้วยตนเอง ได้ปฏิบัติจริงมีประสบการณ์ตรง โดยการแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มตามแต่กิจกรรมนั้น ๆ	26
2	ใช้สื่อการเรียนการสอนสร้างความสนใจ เช่น แถบบันทึกเสียง เทปโทรทัศน์ ฯลฯ	8
3	ครูควรสาธิตให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่างได้ เช่น เล่านิทาน ร้องเพลงพื้นเมือง ฯลฯ	5
	<u>ค. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ</u>	
1	ควรมีการสัมมนาหรืออบรมเกี่ยวกับการนำทัศนวิทยามาใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทย อย่างน้อย 1 สัปดาห์ ฝึกร้องและแสดงเพลงพื้นบ้าน สามารถนำไปถ่ายทอดได้	17

ตารางที่ 21 ข้อเสนอแนะของหัวหน้าหมวดวิชาและครูภาษาไทยเกี่ยวกับการใช้
 คติชนวิทยาในการเรียนการสอนภาษาไทย (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ความถี่
2	ควรมีการส่งเสริมวิชาคติชนวิทยาให้เผยแพร่ทั่วไป ไม่จำกัดวงแคบภายในโรงเรียน ควรสนับสนุนให้ทุกคนมีความสนใจที่จะอนุรักษ์วัฒนธรรมพื้นบ้านต่อไป	7
3	ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญและให้การสนับสนุนส่งเสริม	4